

til tilberedning af levnedsmidler eller foder. Efter Kommissionens opfattelse kan dette ikke forenes med kravene i direktiv 2006/112/EF (herefter »direktivet om merværdiafgiftssystemet«), navnlig for så vidt angår hesteracer, der sædvanligvis anvendes som dressur-, ride-, cirkus- eller væddeløbsheste.

Direktivet om merværdiafgiftssystemet tillader medlemsstaterne under visse betingelser at anvende nedsatte momssatser ved siden af den normale momssats. F.eks. gør artikel 98, stk. 2, i direktivet om merværdiafgiftssystemet det muligt for en medlemsstat at anvende en nedsat momssats på »levering af de kategorier [...], som er anført i bilag III.« Da den nedsatte momssats skal anses for en undtagelse til normalsatsen, skal bestemmelsen om anvendelsen af denne sats fortolkes strengt.

Det er Kommissionens opfattelse, at levende dyr — navnlig heste — der normalt ikke anvendes til fødevarer, ikke er omfattet af punkt 1 i bilag III. Følgelig kan den nedsatte momssats efter artikel 98, stk. 2, i direktivet om merværdiafgiftssystemet ikke anvendes på sådanne dyr. Dette følger både af systematikken i punkt 1 i bilag III til direktivet og af de forskellige sprogudgaver af bestemmelsen. En formålsbestemt fortolkning fører heller ikke til et andet resultat: Dette punkt tilsigter at begunstige behandlingen af alle produkter, der tilføres ved fremstillingen af levnedsmidler og foder.

Den omstændighed, at den kombinerede nomenklatur ikke sonderer mellem de forskellige hesteracer, er ikke relevant i det foreliggende tilfælde, da toldtarifieringen følger andre hensyn end momsbestemmelserne. Det forhold, at artikel 98, stk. 3, i direktivet om merværdiafgiftssystemet tillader medlemsstaterne at tage udgangspunkt i den kombinerede nomenklatur, indebærer ikke, at en medlemsstat kan støtte sig på den manglende præcision af den kombinerede nomenklatur for at begrunde en urigtig gennemførelse af de fællesskabsretlige momsbestemmelser.

Transaktioner med hesteracer, der sædvanligvis anvendes som dressur-, ride-, cirkus-, eller væddeløbsheste, kan heller ikke undergives en nedsat momssats på grundlag af punkt 11 i bilag III til direktivet om merværdiafgiftssystemet som levering af genstande, der normalt er bestemt til brug i landbrugsproduktionen. Den omstændighed, at heste som sådan er landbrugsdyr, indebærer ikke, at disse hesteracer normalt er bestemt til brug i landbrugsproduktionen. Sådanne hesteracer anvendes nemlig i almindelighed til sportslige og uddannelsesmæssige formål, samt fritids- og underholdningsformål, altså netop ikke i landbrugsproduktionen.

Sag anlagt den 19. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-454/09)

(2010/C 24/60)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Righini og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af EF-traktaten og artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2008/697/EF⁽¹⁾ af 16. april 2008 om Italiens statsstøtte C 13/07 (ex NN 15/06 og N 734/06) til New Interline (meddelt den 17.6.2008 under nummer K(2008) 1321) ved ikke at gennemføre alle de nødvendige bestemmelser for at ophæve den støtte, der ved beslutningen blev fundet ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for Italiens ophævelse og tilbagesøgning af den ulovligt udbetalte støtte udløb fire måneder efter, at beslutningen blev meddelt. Mere end et år senere har de italienske myndigheder endnu ikke vedtaget de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre beslutningen og tilbagesøge støtten.

⁽¹⁾ EUT L 235, s. 12.

Sag anlagt den 20. november 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-455/09)

(2010/C 24/61)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og Ł. Habiak, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/7/EF udløb den 24. marts 2008.

⁽¹⁾ EUT L 64, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra (Spanien) den 23. november 2009 — Ana María Iglesias Torres mod Consejería de Educación de la Junta de Galicia

(Sag C-456/09)

(2010/C 24/62)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ana María Iglesias Torres

Sagsøgt: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ anvendeligt på midlertidigt ansatte i den selvstyrende region Galicien?
- 2) Kan artikel 25, stk. 2, i lov 7/2007 betragtes som en national bestemmelse til gennemførelse af direktiv 1999/70/EF, når der i denne lov ikke er nogen henvisning til fællesskabsbestemmelser?
- 3) Såfremt spørgsmål nr. 2 besvares bekræftende: Skal EBEP's artikel 25, stk. 2, nødvendigvis defineres som den nationale

gennemførelsesbestemmelse, der henvises til i punkt 4 i konklusionen i Domstolens dom af 15. april 2008 (Impact-sagen) ⁽²⁾, eller er den spanske stat forpligtet til at tillægge tilbagevirkende kraft alene til lønmæssige virkninger af de treårstillæg, som den anerkender i henhold til direktivet?

- 4) Såfremt spørgsmål nr. 2 besvares benægtende: Finder direktiv 1999/70/EF direkte anvendelse på sagen som omhandlet i Domstolens »Del Cerro«-dom ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, EFT L 175, s. 43.

⁽²⁾ Sag C-268/06, Impact, Sml. 2008, s. 2483.

⁽³⁾ Sag C-307/05, Del Cerro Alonso, Sml. 2007, s. 7109.

Appel iværksat den 20. november 2009 af Den Italienske Republik til prøvelse af dom afsagt den 4. september 2009 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-211/05, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-458/09 P)

(2010/C 24/63)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen tages til følge.

- Rettens dom afsagt den 4. september 2009 i sag T-211/05 (Den Italienske Republik mod Kommissionen), forkyndt ved rekommanderet brev af 4. september 2009 nr. 405966, modtaget den 8. september 2009, ophæves og som følge heraf annulleres Kommissionens beslutning af 16. marts 2005 nr. K(2005) 591 endelig udg. om statsstøtte C8/2004 (ex. NN 164/2003), vedrørende Italiens støtteordning til fordel for nyligt børsnoterede selskaber.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende. Tilsidesættelse af artikel 10 og 13 i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾ (»proceduren i statsstøttesager«), artikel 88, stk. 2, EF og kontradiktionsprincippet. Der er endvidere foretaget en urigtig vurdering af beviserne.